

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.092/2019/7.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt Péter a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró,
Dr. Horváth Tamás bíró

I. rendű felperes: I.rendű felperes neve

I. rendű felperes képviselője: Dr. Hegymegi-Barakonyi Zoltán ügyvéd

II. rendű felperes: II.rendű felperes neve

Alperes: alperes neve

Alperes képviselője: Dr. Vízi Balázs kamarai jogtanácsos

A per tárgya: hatósági bizonyítvány visszavonása tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Felülvizsgálni kért jogerős határozat: Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.310/2017/30. számú ítélete.

Rendelkező rész

A Kúria

- a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.310/2017/30. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperesek keresetét elutasítja,
- kötelezi az I. és II. r. felpereseket, hogy fizessenek meg az

alperesnek 15 napon belül egyetemlegesen 200.000 (kétszázezer) forint perköltséget,

- kötelezi az I. és II. r. felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 30.000 - 30.000 (harmincezer-harmincezer) forint kereseti, továbbá egyetemlegesen 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ezen ítélet ellen nincs helye további felülvizsgálatnak.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A II. rendű felperes, tulajdonosa volt a bábolnai, .../3. hrsz.-ú ingatlanoknak. A II. rendű felperes kérte az ingatlan - egésze - művelési ágának megváltoztatása és más célú hasznosítása engedélyezését. A II. rendű felperes kérelmére az elsőfokú hatóság 10023/3/2015. 02. 11. számú, 2015. március 20. napján kelt elsőfokú határozatával a bábolnai, .../3. hrsz.-ú ingatlan teljes területére (10,9879 hektár, 225,43 AK) engedélyezte a végleges, más célú hasznosítást mezőgazdasági tevékenység végzéséhez szükséges építmények elhelyezéséhez: gabonátárolók, gépszínek, raktárak, tehergépkocsi parkolók, belső úthálózat, gazdasági épületek kiépítése céljából. A határozat tartalmazta, hogy az engedély a jogerőre emelkedésének napját követő naptól számított 4 évig hatályos, és akkor veszíti hatályát, hogyha az engedély szerinti hasznosítás megkezdésére nem kerül sor ezen idő alatt. Ezen túlmenően pedig tartalmazta, hogy „A földhasználó/tulajdonos a termőföldet az első igénybevételig köteles művelési ágának megfelelő termeléssel hasznosítani, vagy termelés folytatása nélkül a talajvédelmi előírások megtartása mellett a gyomnövények megtelepedését és terjedését megakadályozni. E kötelezettség elmulasztása esetén földvédelmi bírság kiszabásának van helye.” Megállapította, hogy mindösszesen 23.360.160,-Ft egyszeri földvédelmi járulék megfizetése szükséges az igénybe veendő területért, földvédelmi járulék címen. Az elsőfokú határozat meghozatalához rendelkezésre állt a tervezett épületekre vonatkozó helyszínrajz.
- [2] A II. rendű felperes építési engedélyezési eljárást kezdeményezett, és engedélyt kért az ingatlanon megvalósítandó mezőgazdasági géptároló, mérlegház és terménytároló építésére. Az építési engedélyt 2016. augusztus 25. napján Komárom Város Önkormányzatának

Jegyzője megadta. Ezt követően a mezőgazdasági tároló és a mérlegház elkészült, 2016. december 12. napján ezen épületekre használatbavételi engedély is kibocsátásra került. Az épület mellett a helyszínrajznak megfelelően folytak a további átalakítások, így belső úthálózat épült ki, parkoló készült, a tárolótér megfelelő elegyengetésre került. Ezt követően a II. rendű felperes kérelmezte az ingatlan-nyilvántartásban megjelölt művelési ágnak szántóról kivett megjelölésére változtatását, így az ingatlan megjelölése kivett telephely, udvar, géptároló és parkoló lett.

- [3] Az alperes Komáromi Járási Hivatala 2017. január 26. napján helyszíni szemlét tartott, ennek során az ingatlanon végrehajtott átalakításokat ellenőrizte, és fényképfelvételeket készített.
- [4] A II.r. felperes 2017. február 1. napján benyújtott kérelme alapján az alperes Komáromi Járási Hivatala 2017. február 07. napján kelt, 31004/2/2017. 02. 02. ügyszám alatt hatósági bizonyítványt (a továbbiakban: hatósági bizonyítvány) bocsátott ki, melyben igazolta, hogy a bábolnai, .../3. hrsz.-ú ingatlan területén végleges, más célú hasznosítást valósítottak meg, mezőgazdasági géptárolót, mérlegházat létesítettek, zúzott köves utat és géptároló területet, parkolót alakítottak ki, mezőgazdasághoz kapcsolódó ipari tevékenységet (mezőgazdasági gépek tárolása) folytatnak. Rögzítette, hogy a végleges, más célú hasznosítást engedélyező elsőfokú határozat 2015. április 08. napján emelkedett jogerőre, a kiszabott földvédelmi járulék megfizetésre került. A hatóság megállapította, hogy „Az ingatlan területén végleges, más célú hasznosítást valósítottak meg, mezőgazdasági géptárolót, mérlegházat létesítettek, zúzott köves utat és géptároló területet, parkolót alakította ki, mezőgazdasághoz kapcsolódó ipari tevékenységet folytatnak.”
- [5] Ezután a II. rendű felperes az I. rendű felperessel adásvételi szerződést kötött 2017. március 06. napján, az ingatlan 1/1 részének átruházása volt a szerződés tárgya, így az I. rendű felperes 2017. március 08. napjával az ingatlan kizárólagos tulajdonosa lett.
- [6] 2017. május 03. napján értesítette a hatóság az I. rendű felperest, hogy hivatalból induló eljárás keretében utólagosan ellenőrizni kívánja a művelési ág változás átvezetése és tulajdonjog bejegyzésére irányuló, megelőző eljárást. Az alperes az Esztergomi Járási Hivatalt jelölte ki, és az Esztergomi Járási Hivatal, mint kijelölt hatóság (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2017. május 16. napján helyszíni szemlét tartott, melyről jegyzőkönyvet készített. A helyszíni szemle jegyzőkönyvében rögzítettek hivatkozással került sor a 20.117/8/2017. számú, 2017. június 16. napján kelt elsőfokú határozat meghozatalára (a továbbiakban: elsőfokú visszavonó határozat), mely a közigazgatási hatósági eljárás és

szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 83. § (7) bekezdése alapján a hatósági bizonyítványt, annak valótlan tartalma miatt visszavonta.

- [7] Az elsőfokú visszavonó határozat ellen mind az I. rendű, mind a II. rendű felperes fellebbezést terjesztett elő, az alperes összevont eljárásban hozta meg a másodfokú határozatát 10112/2/2017. szám alatt 2017. július 21. napi keltezéssel (a továbbiakban: másodfokú határozat). E határozat helybenhagyta a hatósági bizonyítvány visszavonásáról rendelkező elsőfokú határozatot.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [8] A határozat ellen mind az I. rendű, mind a II. rendű felperes keresetet terjesztett elő, és kérték annak bírósági felülvizsgálatát. A bíróság - figyelemmel az ügyek összefüggő tárgyára - elrendelte az ügyek egyesítését, és egy eljárás keretén belül bírálta el az alperes által meghozott első-, másodfokú határozatokat.
- [9] Az I. rendű felperes kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság a másodfokú határozatot az elsőfokú visszavonó határozatra is kiterjedően helyezze hatályon kívül. Állítása szerint a másodfokú határozat eljárásjogi szempontból jogszabálysértő, mert jogalap nélkül került sor a kijelölt hatóság kijelölésére, ezen túlmenően az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének. Emellett anyagi jogi jogszabálysértésre is hivatkozott, állítva, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma nem volt valótlan; az elsőfokú hatóság ellenbizonyítása sikertelen volt; a hatósági bizonyítvány visszavonása jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokat sértett; hivatkozott továbbá az ingatlannyilvántartási jogvédelem speciális jellegére a termőföldek vonatkozásában. Jogszabálysértésként a Ket. 1. §-át, 4. §-át, 83. § (4) bekezdését, 83. § (7) bekezdését, 39. § (3)-(4) bekezdéseit, 43. § (2a) bekezdését, 50. § (1) bekezdését, 87. § (2) bekezdését és a 114. § (3) bekezdését jelölte meg.
- [10] A II. rendű felperes szintén az elsőfokú visszavonó és másodfokú határozat bírósági felülvizsgálatát kérte azzal, hogy a bíróság a jogsértő határozatokat helyezze hatályon kívül. Álláspontja szerint a hatósági bizonyítvány visszavonása a Ket. vonatkozó szabályainak megsértésével történt, és jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelmébe is ütközik.
- [11] Az alperes az I-II. rendű felperesek kereseti kérelmének teljes elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a hatósági bizonyítványban foglaltak valóságtartalma megdőlt, jogszerű volt

annak visszavonása, így az az elsőfokú visszavonó és a másodfokú határozatok jogszerűek. Rámutatott arra, hogy álláspontja szerint nincs helye a Ket. 114. § (3) bekezdésében foglaltaknak, az jelen esetben azért értelmezhetetlen, mert a hatósági bizonyítvány csupán tanúsítja a benne foglalt tartalmat, de ezen túlmenően nem tartalmaz döntést, egy döntés nélküli regisztratív aktusról van szó. Ez esetben pedig nem kapcsolódhat hozzá a Ket. 114. § (3) bekezdése sem, így jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok nem értelmezhetők a hatósági bizonyítvány vonatkozásában.

A jogerős ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság 2018. október 2-án kelt 4.K.27.310/2017/30. számú ítélete szerint a felperesek keresete túlnyomórészt alapos.
- [13] A bíróság elfogadta az alperesnek azt az érvelését, hogy az elsőfokú hatóság mezőgazdász ügyintézőjének kizárása, illetve másik, azonos hatáskörű hatóság kijelölése vált szükségessé, mert a Komáromi Járási Hivatalban az utólagos ellenőrzés elrendelésének időpontjában 1 fő mezőgazdász szakképzettséggel rendelkező szakügyintéző dolgozott, aki azonban a 2017. január 26-ai szemlét lefolytatta és a hatósági bizonyítványt kiállította. Mindezek alapján a bíróság indokoltnak ítélte annak a szakügyintézőnek a kizárását, aki az alapeljárásban is részt vett, ugyanakkor megállapította, hogy a Ket. 78. § (2) bekezdése értelmében erre vonatkozóan az I. rendű felperest értesíteni kellett volna. Ez utóbbi elmulasztása azonban nem olyan súlyú eljárási szabálysértés, ami bármilyen ügyféli jogát elvonta volna a felperesnek, és az érdemi döntés meghozatalára sem volt közvetlen kihatással.
- [14] Az elsőfokú bíróság szerint a Ket. 50. § (1) bekezdése sem sérült az eljárásban. Az esztergomi ügyintézőknek - az I. rendű felperes állításával ellentétben - nem volt szükségük a korábbi eljárások iratanyagának ismeretére, az általuk elkészített jegyzőkönyv, a helyszínen tapasztaltak rögzítése nem sértette a jogszabályi előírásokat.
- [15] Az anyagi jogi jogsértések tekintetében a bíróság megállapította, hogy az I-II. rendű felperesek hivatkozása a Ket. 83. § (7) bekezdés megsértésére megalapozott volt. Tartalmát tekintve a hatósági bizonyítvány a helyszínen tapasztaltakat rögzítette, nem tartalmazott számszaki adatokat arra vonatkozóan, hogy az ingatlan területéből mekkora rész került más célú hasznosításra, és mekkora rész vár még erre, nem rögzített mezőgazdasági termelésre utaló területrészt sem, pusztán a már manifesztálódott és kivitelezésre került épületrészeket és más

funkciójú területeket rögzítette. Ezáltal a bíróság nem értett egyet az alperesnek azzal az álláspontjával, hogy valóságtól eltérő tartalommal került volna sor a hatósági bizonyítvány kiállítására és kiadására, megállapítva, hogy a jelen esetben a tényszerű állapotot rögzített a hatósági bizonyítvány.

[16] A bíróság nem osztotta az alperes azon álláspontját sem, miszerint az I-II. rendű felpereseknek meg kellett volna valósítaniuk a teljes ingatlanra vonatkozóan a más célú hasznosítást, mivel az lehetetlen, sőt, ütközik az eltérő célú hasznosítást engedélyező határozatban foglaltakkal is. Jelen esetben nem volt vitás, hogy készült egy humusz letermelési terv, ezt a talajvédelmi hatóság jóváhagyta, a felperes megfizette az ide vonatkozó kötelező mértékű egyszeri földvédelmi járulékot, ami az ingatlan paramétereire alapján 23.360.160,-Ft volt. A bíróság álláspontja szerint ez is igazolja a felperes célját, azt, hogy más célú hasznosításban gondolkodott az ingatlan tekintetében, hisz amennyiben mezőgazdasági termelés lett volna a további hasznosítási cél, ez esetben nyilvánvalóan több millió forintos földvédelmi járulékot a humusz letermelés miatt nem fizetett volna meg, az ésszerűtlen lett volna.

[17] A bíróság álláspontja szerint nem volt elfogadható az az alperesi érv sem, hogy nem kezdődött meg a más célú hasznosítás az ingatlan teljes egészén 2017. június 16. napján, és ez ok lehetett volna a hatósági bizonyítvány visszavonására, hiszen az eltérő célú hasznosítást engedélyező határozat 2015. április 08. napjától kezdődően négy évig volt hatályos, ami nem telt el az elsőfokú visszavonó határozat 2017. június 16-ai meghozataláig. A bíróság súlytal értékelte, hogy a más célú hasznosítás megkezdésének kötelező határideje még korántsem járt le, másrészt nem volt igazolható, hogy a területnek azon a részén, amely nem került más célú hasznosítás alá, konkrét mezőgazdasági tevékenység folyt.

[18] A bíróság ugyanakkor a Ket. 114. § (3) bekezdésére és alapított felperesi hivatkozást nem tartotta megalapozottnak. A hatósági bizonyítvány a valóságban tapasztalható tények bizonyítására szolgál, nem keletkeztet jogot, sem kötelezettséget az ügyfél számára, ebből fakadóan nem értelmezhető a hatósági bizonyítvány kapcsán a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelme.

Felülvizsgálati kérelem

[19] A jogerős ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, kérve, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és helyette hozzon új ítéletet, amivel a felperesek

keresetét elutasítja.

- [20] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen, ezen túl a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, logikai ellentmondást tartalmazó módon állapította meg a tényállást. Az okirati bizonyítékok mérlegelése során azoknak az ügy érdemére vonatkozó adatait, az alperes ezzel kapcsolatos hivatkozásait teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, melynek döntésében indokát nem adta, az érdemi ellenkérelemben foglaltak mellőzésének okaira nem tért ki. Mindezek alapján a bíróság a tényállás megállapításánál a perbeli bizonyítékokat nem összességében értékelte és nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem, megsértve ezzel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdésében és 221. § (1) bekezdésében foglaltakat. Az ítéleti tényállás megállapításának iratellenessége körében az alperes a következőket adta elő:
- [21] A humusz mentést megalapozó talajvédelmi terv tekintetében a talajvédelmi hatóság nem a művelési ág változásához, hanem a terület végleges más célú hasznosítása iránti engedély kiadásához adta meg hozzájárulását. A per tárgyát képező hatósági bizonyítvány azonban a művelési ág változás átvezetése alapjául szolgáló okiratnak minősül, egy másik eljárásban.
- [22] A bíróság megállapításával ellentétben a fellebbezéshez mellékelte helyszínrajz a végleges más célú engedélyezési eljárás során sem a kérelemhez, sem később az iratanyaghoz nem került csatolásra, annak tartalmát az ingatlanügyi hatóság eljárásai során nem ismerte.
- [23] A bíróság által megállapított tényállás nem a tényleges időrendben, pontatlanul, a felülvizsgálattal érintett hatósági határozat jogszerűsége szempontjából lényeges adatokat, tényeket figyelmen kívül hagyva, csupán az I.r. felperesi iratokban szereplő tényállás alapulvételével rögzíti az egymást követő eseményeket és eljárási cselekményeket. Ennek körében az alperes hivatkozott az elsőfokú határozatban foglalt engedély tartalmára, az átalakítási munkákkal kapcsolatos ténymegállapításokra, a helyszíni szemle megtartásának körülményeire és bizonyíték erejére.
- [24] A bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a hatósági bizonyítványban foglaltak valóságát az eljárás során csatolt okiratokban foglaltakkal összhangban szükséges vizsgálni, figyelemmel a nyilvántartott földvédelmi adatok és az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet (továbbiakban: Inyvh. r.) 62/C. § (2) bekezdésének d) pontjában foglaltakra. Mindezek alapján a hatósági bizonyítvány tartalma valótlan, mivel a 2017. 01. 26-án készített felvételek alapján az ingatlanon géptároló terület, parkoló

kialakítása nem történt, a területen mezőgazdasághoz kapcsolódó ipari tevékenységet nem folytattak, ezzel szemben az ingatlan mezőgazdasági géptároló és zúzott köves út által el nem foglalt részén mezőgazdasági művelés folyt. A II. r. felperes számára kiadott jegyzői igazolás és a más célú hasznosítás tárgyában kiadott okiratok tartalma egymásnak ellentmondó, ebből következően is valótlan tartalmú a hatósági bizonyítvány. A helyszíni szemle megállapításai jegyzőkönyvben nem, kizárólag a hatósági bizonyítványban kerültek rögzítésre.

[25] A 2017. május 16-i szemle a hatósági bizonyítványban rögzítettek valóságtartalmát megkérdőjelezte, a hatóság megállapította, hogy az ingatlan jelentős, mintegy 7,2839 hektáros területrészen a más célú hasznosítás nem kezdődött meg, a terület ezen része alkalmas mezőgazdasági használatra, e terület bevetésre került azon szántóföldi növénykultúra található. A másodfokú határozat értelmében a 2017. május 16-i szemle egyértelmű ellenbizonyítást jelent a hatósági bizonyítványban foglaltaknak. Mindezek alapján iratellenesen tartalmazza az ítélet, hogy nem volt igazolható, hogy a területnek azon a részén, amely nem került más célú hasznosítás alá, konkrét mezőgazdasági tevékenység folyt.

[26] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében iratellenesnek tartotta a bíróság ítéletének azon megállapítása is, hogy a hatósági bizonyítvány visszavonásának jogalapját, hogy a más célú hasznosítás megkezdésének elmaradása jelentette. Az alperes ezzel szemben azt vitatta, hogy a hatósági bizonyítványban foglaltakkal ellentétben a végleges más célú hasznosítás - az engedélyben foglaltak szerint - az ingatlan teljes területén nem valósult meg. Az alperes szemben az ítélet megállapításával, nem kötelezte a felperest arra, hogy a teljes ingatlanra vonatkozóan valósítsa meg a más célú hasznosítást. A felperes művelési ág átvezetésére irányuló kérelme ezzel szemben a teljes terület művelési ágának átvezetésére irányult.

[27] Felülvizsgálati ellenkérelmében az I. rendű felperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helyes jogszabályokat alkalmazott és azokból helyes következtetéseket vont le, sem eljárási, sem anyagi jogi szabályt nem sértett.

[28] Az I. rendű felperes szerint a 2017. május 16-án tartott helyszíni szemle megállapításai összeegyeztethetők a hatósági bizonyítványban foglaltakkal, így annak visszavonása jogszerűtlen volt. Hivatkozott az I. rendű felperes álláspontja alátámasztása érdekében az elsőfokú bíróság jogerős ítéletére a 3.K.27.013/2018 számú ügyben, amelyben a felperes tulajdonjogának bejegyzésének jogszerűtlen visszavonásáról döntött, valamint a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.627/2018 számú ügyben

hozott jogerős ítéletére, amely az I. rendű felperes tulajdonjogának bejegyzését visszavonó megismételt eljárás jogszerűtlenségét mondta ki. Az, hogy az alperes pusztán megkérdőjelezte annak valóságtartamát és ez alapján vonta vissza a hatósági bizonyítványt, a jogbiztonságot súlyosan sértő és a Ket. rendelkezéseivel ellentétes határozatot eredményezett.

[29] A Bíróság egyértelműen figyelembe vette és mérlegelte, sőt részben el is fogadta az alperes hivatkozásait.

[30] Az I. rendű felperes szerint a jogerős ítélet okszerűen állapította meg, hogy a felpereseknek nem kellett az ingatlannak ténylegesen az egész területén megvalósítania a más célú hasznosítást. Az ítélet helyesen állapította meg, hogy a más célú hasznosítás megkezdésének határideje csak 2019. április 7-én telt le és nem volt igazolható, hogy a terület be nem épített részén konkrét mezőgazdasági tevékenység folyt volna. A hatósági bizonyítvány nem tanúsít sem többet, sem kevesebbet, mint a helyszínen tapasztalható állapotot 2017 februárjában. Minderre tekintettel helytálló az ítélet azon végső megállapítása is, miszerint az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a hatósági bizonyítvány bármely olyan megállapítást rögzítene és tartalmazna, ami a valóságnak nem megfelelő.

[31] Az alperes a felülvizsgálati eljárásban bejelentette, hogy a Komáromi Járásbíróság a 2019. július 26. napján jogerőre emelkedett 9.B.65/2019/6. számú ítéletével megállapította, hogy a visszavont hatósági bizonyítványban a vádlott valótlanul rögzítette, azt hogy a 10023/3/2015. 02. 11. számú határozatban foglaltakkal összhangban az ingatlan területén végleges más célú hasznosítást valósítottak meg, mezőgazdasági géptárolót, mérlegházat létesítettek, zúzott köves utat és géptároló területet, parkolót alakítottak ki, mezőgazdasághoz kapcsolódó ipari tevékenységet (mezőgazdasági gépek tárolása) folytatnak. A vádlottat mindezért közokirat-hamisítás büntettségében bűnösnek mondta ki. Kérte, hogy a Kúria értékelje ezen ítéletet, és állapítsa meg az elsőfokú bíróság által hatályon kívül helyezett határozatokkal visszavont hatósági bizonyítvány semmisségét.

[32] Az I.r. felperes vitatta, hogy a hivatkozott büntetőbíróság által hozott ítélet jelen eljárásban relevanciával bírna, annak megállapításai álláspontja szerint nem kötik a közigazgatási perben eljáró bíróságot. Az alperes válasziratában ismételten kérte a hatósági bizonyítvány semmisségének megállapítását a büntetőügyben hozott ítélet alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

[33] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott:

[34] A Pp. 275. §-a szerint a felülvizsgálati eljárásban a Kúria jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja. Jogszabálysértés esetén van lehetősége az eljárást lefolytató bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban bizonyítást nem folytat le.

[35] A közigazgatási perrel támadott első- és másodfokú határozatok a 2017. február 7. napján kelt hatósági bizonyítvány valótlan tartalma miatt, annak visszavonásáról rendelkeztek, a Ket. 83. § (7) bekezdése alapján. Ezen jogszabályhely szerint ha a hatósági bizonyítványt kiállító hatóság megállapítja, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma valótlan, a hatóság a hatósági bizonyítványt kijavítja, visszavonja vagy módosítja.

[36] A Kúria az eljárásban előadott felperesi hivatkozásokra tekintettel kiemeli, hogy a gyakorlata egyértelmű abban a kérdésben, hogy amennyiben a hatósági bizonyítványt kiállító hatóság megállapítja, hogy a hatóság bizonyítvány tartalma valótlan, a visszavonása iránt kell intézkedni, a hatósági bizonyítvány Ket. 83. § (7) bekezdése szerinti visszavonása jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot fogalmilag nem sért (például: Kfv.III.37.001/2017.). A hatósági bizonyítvány ugyanis a Ket. 83. § (1) bekezdése alapján tény, állapot vagy egyéb adat igazolására szolgál, abból nem származtak jogok, így a hatósági bizonyítvány kiállítása sem tekinthető jogszerzésnek, pusztán egy tény, állapot igazolásának. Ebből következően a hatósági bizonyítvány visszavonásával nem sérülnek a fél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogai, és a Ket. 114. § (3) bekezdése szerinti szabálya sem alkalmazható, mivel nincs jogszerzés, amely védelmet élvezhetne.

[37] Másrészt az eljárás tárgya az kellett, hogy legyen, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma a kiállításának időpontjában a valóságnak megfelelt-e. Amennyiben nem, úgy a Ket. 83. § (7) bekezdése a hatóság kötelezettségévé tette annak kijavítását, visszavonását, vagy módosítását. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban a felperesek által felhívott eljárási jogszabálysértéseket nem találta megalapozottnak, azonban megállapította, hogy a hatósági bizonyítvány a helyszínen tapasztaltakat rögzítette, nem tartalmazott számszaki adatokat, helytállóan tartalmazta a tényeket az ingatlanon megvalósult beruházásokat tekintve. Nem osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a felpereseknek a más célú hasznosítást a teljes ingatlan tekintetében meg kellett volna valósítaniuk. Ez utóbbi következtetésre az vezette, hogy az ingatlant érintő eljárások során milyen időpontban milyen tartalmú határozatok születtek és

azok alapján az egyes munkafázisok mikor lehettek okszerűen elvégezhetőek.

[38] A Kúria osztotta a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat abból a szempontból, hogy az elsőfokú bíróság nem az ügy eldöntése szempontjából lényeges körülményeket és nem az iratok pontos tartalma szerint értékelte. Ezzel kapcsolatban elsődlegesen arra kell rámutatni, hogy nem annak volt az ügyben jelentősége, hogy a felperesi beruházások milyen szintű megvalósítása lehetett életszerű és elvárható a hatósági bizonyítvány kiállításának időpontjában, hanem annak, hogy a kiállított hatósági bizonyítvány tartalma a valóságnak ténylegesen megfelelt-e. A hatósági bizonyítvány ugyanis - az ügyfél kérelmére - tény, állapot vagy egyéb adat igazolására adható ki.

[39] Mindezt az ügyben elsődlegesen annak kellett jelentőséget tulajdonítani, hogy maga a hatósági bizonyítvány minek az igazolására készült. Ennek megállapítása érdekében értékelni kell, hogy azt milyen célból, kérelemre, vagy hivatalból állították-e ki, amennyiben az ügyfél kérelmére, úgy az mire irányult (az egész ingatlanra, vagy csak egy részre vonatkozó igazolásra), ennek érdekében milyen bizonyítás került lefolytatásra (történt-e helyszíni szemle, ott készültek-e fényképfelvételek, jegyzőkönyv, stb.). Értékelni kell továbbá, hogy a hatósági bizonyítvány pontosan hogyan került megszövegezésre, annak tartalma egyértelmű volt-e. A Kúria ebben a körben utal arra, hogy a Ket. 83. §-hoz fűzött indokolás maga is utal arra, hogy a hatósági bizonyítvány más közigazgatási hatósági eljárásokban, bíróságok, más állami szervek előtt folyó eljárásokban bizonyítékként használható fel, illetve arra tekintettel különböző jogosultságokat biztosítanak más szervek. Ezért különös jelentőségű azok tartalma és felhasználásuk helye.

[40] Az iratokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a hatósági bizonyítvány kiállítására az ingatlan egésze művelési ágának megváltoztatása érdekében került sor, így a benne foglalt tények igazolásának is teljes ingatlanra ki kellett terjednie. Az abban foglaltakat ennek fényében kellett vizsgálni.

[41] Másrészt az sem volt vitatott az eljárásban, hogy a más célú hasznosítás az ingatlan teljes területén nem valósult meg, erre vonatkozóan azonban a visszavont hatósági bizonyítvány megállapítást nem tartalmazott, így tehát annak tartalma - bár az ingatlan egy részére valós lehetett - az ingatlan teljes területére kétségkívül nem volt valós tartalmú. Ez pedig önmagában is megalapozta annak Ket. 83. § (7) bekezdése szerinti visszavonását. Így tehát az alperes határozata jogszerű volt.

[42] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban csatolt ítélettel

kapcsolatosan a felek által kifejtettekre tekintettel megjegyzi, hogy jelen eljárásnak nem a 31004/2/2017. 02. 02. számú hatósági bizonyítvány kiállításával kapcsolatos jogorvoslati eljárás volt a tárgya, míg a Ket. 121. § (1) bekezdése szerint „Az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha...”, a Ket. ezen rendelkezése a VII. Jogorvoslat és döntés-felülvizsgálat című fejezetében került elhelyezésre, így az jelen eljárásban nem volt alkalmazható.

[43] A Pp. 4. § (2) bekezdése kimondja, hogy ha jogerősen el bírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Mivel jelen per nem a megállapított bűncselekmény vagyoni jogi következményeivel volt kapcsolatos, így jelen perben a jogerős büntető ítélet a bíróságot nem kötötte, azonban ez nem jelentheti azt, hogy annak bizonyítékként való értékelése is kizárt lenne. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a kifejtettek szerint a becsatolt ítélet értékelése nélkül is megállapította a hatósági bizonyítvány valótlán tartalmát. Ezt a megállapítást egyébként a felülvizsgálati eljárásban csatolt közokirat-hamisítás büntettét megállapító ítélet is alátámasztotta.

[44] A perben a felek azon hivatkozásai, hogy az ingatlan művelési ágának megváltoztatása milyen mértékben és milyen adatok alapján végezhető el, ahhoz milyen kötelezettségeket kell teljesíteni, relevanciával nem bírtak. Jelen eljárás ugyanis csupán a hatósági bizonyítvány visszavonásának és az annak tárgyában hozott ítélet jogszerűségét értékelhette, annak következményei, az ingatlan művelési ágának megváltoztatása, az I.r. felperes tulajdonszerzésének körülményei a közigazgatási per sajátosságaira tekintettel értékelést nem nyerhettek.

[45] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperesek keresetét elutasította.

A döntés elvi tartalma

[46] *Hatósági bizonyítvány tartalmának megállapítása, valóságának értékelése során különös jelentőségű a felhasználásának helye. A hatósági bizonyítvány visszavonásának van helye, ha annak tartalma - akár részben - nem fedí a valóságot.*

Záró rész

[47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[48] A Kúria a pervesztes felpereseket a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. §-a alapján kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet rendelkezései szerint megállapított alperesi eljárási költség megfizetésére.

[49] A felperesek a pervesztességük okán a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a keresetükkel és a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

[50] Jelen ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

, 2020. február 11.

**Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s.k. bíró**